

Kind: Trad. arr. Havrøy *Sov, sov, liten gut; Bånsull; Bia, bia lite bån; Bånsull fra Telemark; Bysjan, bysjan lite bån; Mäntyjärvi Die Stimme des Kindes; Wie ein Kind I, II og III; Paus The Stolen Child**
 *Nidaros Strykekvartett;
 Ensemble 96,
 dir. Kjetil Almenning
 2L 76 (CD og Blu-ray; 41 minutter)
 1 2 3 4 **5** 6
www.2L.no

Nidaros Domkor: Smith *Lux illuxit laetabundi*; **trad. arr. Sommerro:** *Med Jesus vil eg fara*; **Dyrud** *Five improvisations*;** *Du, med det skarpe sverd*; **Plagge** *Harmsól VII og XII*; **Overøye** *Praise be to the Lord*; **Kleiberg** *Requiem – for the victims of Nazi persecution* (Kyrie, Agnus Dei);* **Sommerro** *Ioánnes*; **trad. arr. Nielsen** *Eg veit i himmelrik ei borg*; **Bonsaksen** *Herre, til deg tar jeg min tilflukt*
 *Strykekvartett fra Trondheim Solisterne;
 **Torbjørn Dyrud (orgel);
 Nidaros Domkor,
 dir. Vivianne Sydnes
 2L (61 minutter)
 1 2 3 4 **5** 6
www.2L.no

Innspillingen fra Ensemble 96 – fortsatt velger 2L pussig nok å utgi både CD og Blu-ray samtidig – fletter moderne nordiske sanger om barn inn i Frank Havrøys arrangementer av tradisjonelle norske vuggesanger. Resultatet er

underlig tidløst: For eksempel blander Per Nørgårds *Wie ein Kind*, og tone-settinger av den sveitsiske og schizofrene Adolf Wölfli, stilistisk noe schizofrene i seg selv, ekspresjonistiske utbrudd med uskyldige folkelige teksturer. Bortsett fra den kraftfulle *Bånsull fra Telemark*, svøper Havrøys arrangementer den originale tradisjonsmusikken i sofistikerte varme harmonier som blander seg uanstrengt med de nye stykkene, men mye klinger temmelig likt, eller mangler kontrast – et problem som løses med en bestilling fra Ensemble 96, *The Stolen Child* av Marcus Paus (f. 1979), for kor og strykekvartett. Den er ti minutter lang og har noe av Vaughan Williams' rapsodiske ekstase over seg – det betyr at den er meget vakker. Ensemble 96 synger med absolutt kontroll i ofte vanskelige harmonier, og 2Ls surround-lyd fanger inn en ekte romfølelse. 41 minutter er imidlertid i korteste laget.

Nidaros Domkor er hørbart en yngre gruppe sangere enn Ensemble 96, stemmene er friskere og mindre polert. Deres program – moderne norske verk og arrangementer, med fem orgel-improvisasjoner spredt utover – er skapt for å stille ut både kor og orgel, organist, selve bygget, takket være en annen 2L surround-innspilling; dets musikalske tradisjon også, siden alle verkene er skrevet direkte for koret. Musikken, alt nyskrevet, er bevisst tilgjengelig: *Lux illuxit laetabundi* av Andrew Smith – født i Liverpool, bosatt i Norge – har referanser helt tilbake til gregorianske hymner. Pussig nok, selv om Kjetil Almennings introduksjon i albumheftet til *Kind*, hevder at "Det finnes forbausende lite musikk for kor og strykekvartett", får Nidaros-sangerne følge av en som utgår fra TrondheimSolistene i to satser fra Ståle Kleibergs *Requiem – for the victims of Nazi persecution*. Torbjørn Dyruds enkelte ganger jazzige orgel-improvisasjoner forøker den stilistiske kontrasten mellom verkene. Denne CDen er, kort sagt, et fint utstillingsvindu for samtidskraften i en urgammel institusjon.

Mahler
 Symfoni nr. 6 a-moll
 Oslo Filharmoniske Orkester,
 dir. Jukka-Pekka Saraste
 Simax PSC 1316 (80 minutter)
 1 2 3 4 5 **6**
www.simax.no

Jeg har på konsert opplevd hvordan Saraste har hentet ut uventet raseri av Bruckner og Sibelius – han dykket inn i et lag av voldsom lidenskap som jeg ikke har hørt noen annen dirigent gjøre før. Følgelig hadde jeg store forventninger til hans live fremførelse av den mest udelt dramatiske og lidenskapelige av alle Mahlers symfonier – og det var åpenbart fra de aller første taktene at denne innspillingen ikke kom til å skuffe: tempoet i første sats har en nådeløs fremdrift, bare for at scherzoen skal stikke inn sin parodiske kniv; det lyriske lettelsens sukk som andanten synes å lede til, viser seg å være giftig, og finalens forsøk på å vrenge håp ut av fortvilelse blir slått i bakken av de tre knusende hammerslagene. Sarastes tolkning får deg til å sitte ytterst på stolen fra begynnelse til slutt, og etterlater deg helt utslitt. Den er full av sansevar innsikt også: Jeg har aldri hørt åpningen av andanten avsløre en slik bevissthet på Debussy, for eksempel. Hans Osломusikere svarer med et spill av sviende intensitet, og live-innspillingen har fanget dette inn i oppsiktsvekkende umiddelbar lyd. Kort sagt er dette en av de beste Mahler nr. 6 som finnes på CD.

